

Arrest

nr. 48 804 van 29 september 2010
in de zaak RvV x / IV

In zake: x

Gekozen woonplaats: x

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 29 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS, en van attaché P. WALRAET die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanees afkomstig uit Skopje en hebt u de Macedonische nationaliteit.

U woonde in de gemeente Chair (Skopje) en baatte er samen met uw familie een kledingzaak uit.

Op 24 oktober 2005 zou er in uw straat een schietpartij hebben plaatsgevonden tussen twee criminele bendes. Uw broer Idriz en uw broer Ismail waren op dat ogenblik op straat. U stond aan de deur. Ismail raakte gewond aan zijn linkerhand. Idriz was ongedeerd, maar zijn wagen, die op straat geparkeerd was, werd beschadigd. Idriz bracht Ismail met een taxi naar het ziekenhuis. De politie kwam ter plaatse en de wijk werd afgesloten. De media was ook aanwezig en journalisten stelden u vragen. Uw broer, Ismail, werd in het ziekenhuis ondervraagd door de politie. Door de emotie werd uw moeder onwel en u bracht haar naar het ziekenhuis. Enkele maanden later werden uw broers, Idriz en Ismail, respectievelijk als getuige en als slachtoffer opgeroepen door de Rechtbank van Eerste Aanleg Skopje I. Uzelf werd niet opgeroepen. Uw broers meldden zich aan, maar de zitting werd geannuleerd omdat

de beschuldigten niet aanwezig waren. De daaropvolgende jaren hoorden jullie niets meer van de zaak.

Begin 2009 kregen uw broers Idriz en Ismail opnieuw een oproeping van de rechtbank. Daarop kwamen twee personen aan de deur. Ze zouden aan Idriz gezegd hebben dat ze hem zouden liquideren en de kinderen zouden kidnappen als hij zou gaan getuigen. De volgende dag ging Idriz naar het politiebureau van Bit Pazar. Daar raadde men hem om van adres te veranderen.

Begin 2010 ontvingen uw broers opnieuw een convocatie en onbekenden kwamen een tweede keer aan de deur om jullie te bedreigen. Uw broer Idriz verhuisde. Hij verbleef ook in Kacanik, Kosovo. Men zou ook geprobeerd hebben om een zoon van Idriz mee te nemen in een wagen. De echtgenote van Idriz bracht hun zoon daarop naar Duitsland bij familie. Omdat u bang was hield u uw dochter thuis van school.

Aangezien uw broers oproepingen van de rechtbank bleven krijgen waarin stond dat ze konden meegenomen worden onder dwang indien ze niet verschenen besliste u en uw broer Idriz beslist hebben om het land te verlaten.

Uw broer Ismail zou in Macedonië gebleven zijn. Hij werd ook niet bedreigd. Volgens u werd hij niet bedreigd worden omdat hij slachtoffer was en u zou bedreigd worden omdat u bij Idriz woonde en met de media had gesproken vlak na het incident.

U reisde legaal naar België met uw eigen paspoort en vroeg asiel aan op 26 februari 2010.

U bent in het bezit van een paspoort afgeleverd op 30 juli 2008, de paspoorten van uw drie kinderen afgeleverd op 19 februari 2010, een Macedonische identiteitskaart afgeleverd op 21 februari 2008, een rijbewijs afgeleverd op 2 december 2007, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van uw nationaliteitsattest, een kopie van uw huwelijksakte, twee convocaties van de Rechtbank van Eerste Aanleg van Skopje, waarin uw broer Idriz wordt opgeroepen als getuige, twee convocaties van de Rechtbank van Eerste Aanleg van Skopje, waarin uw broer Ismail wordt opgeroepen in de hoedanigheid van slachtoffer, een attest waaruit blijkt dat uw broer Ismail op 24 oktober 2005 gehospitaliseerd werd omdat hij gewond raakte door een vuurwapen, foto's van uw kledingzaak, een attest waaruit blijkt dat uw dochter Shejnur gedurende het schooljaar 2009/2010 ingeschreven was in de lagere school Jane Sandanski en drie internetartikels mbt het incident waarbij uw broer gewond raakte."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Ik stel vast dat op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U haalde aan dat u in Macedonië problemen kende met onbekenden, die twee keer bij jullie aan de deur kwamen. Ze zouden uw gezin en dat van uw broer Idriz bedreigd hebben, omdat Idriz opgeroepen was als getuige in een rechtszaak nav een schietpartij tussen gewapende bendes waar uw broer Ismail het toevallig slachtoffer van was (CGVS, p. 2 en 3). Ze zouden gezegd hebben dat Idriz niet mocht gaan getuigen anders zouden ze hem liquideren en jullie kinderen kidnappen (CGVS, p. 4).

Er dient te worden opgemerkt dat deze door u aangehaalde elementen problemen van interpersoonlijke en gemeenschappelijke (strafrechtelijke) aard zijn, die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Evenmin maakte u aannemelijk dat uw problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

U hebt geen concrete feiten of elementen aangehaald waaruit zou blijken dat u omwille van bovengenoemde problemen geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van uw autoriteiten.

Na de eerste bedreiging begin 2009 diende uw broer Idriz een klacht in. De politie zou toen tegen hem gezegd hebben dat hij moest verhuizen (CGVS, p. 4). Hoewel jullie bang waren en bescherming wilden krijgen van de autoriteiten zouden jullie geen verdere stappen ondernomen hebben om deze te bekomen. Zo zouden u of uw familieleden zich niet gewend hebben tot een hogere instantie dan de lokale politie en zouden jullie evenmin geïnformeerd hebben naar mogelijke stappen bij hogere instanties in Macedonië (CGVS, p. 7). Jullie zouden ook geen beroep gedaan hebben op een advocaat om jullie belangen te behartigen (CGVS, p. 6).

Na de tweede bedreiging zouden jullie zelfs geen klacht meer hebben ingediend omdat jullie snel wilden vertrekken (CGVS, p. 5).

Internationale bescherming kan echter pas worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput – wat bij u niet het geval is – of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst geen afdoende bescherming kunnen verlenen.

Hier kan aan toegevoegd worden dat zou u zelf persoonlijk nooit zou opgeroepen zijn in het kader van bovenvermelde rechtszaak en dat u nooit problemen zou gekend hebben met de Macedonische autoriteiten (CGVS, p. 3 en 8).

Bovendien blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat, in het geval dat de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie aan te klagen.

Uit de reeds geciteerde informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat elke persoon die meent dat zijn rechten of vrijheden geschonden zijn het recht heeft om bij de regionale of lokale politie-eenheden een klacht tegen de politie neer te leggen. De politie is verplicht om de klacht te onderzoeken en om binnen een periode van 30 dagen na de klacht de aanklager een gemotiveerd antwoord te geven over de genomen maatregelen. Daarnaast kan er een strafrechtelijke klacht bij het Openbaar Ministerie, een onafhankelijk overheidsorgaan, tegen machtsmisbruik door de politie ingediend worden. Voorts kan men terecht bij de Ombudsman. Het overgrote deel van zijn aanbevelingen worden door de Macedonische overheid uitgevoerd. Ten slotte kan men ook terecht bij een aantal NGO's die personen bijstand verlenen als ze een klacht willen indienen tegen machtsmisbruik door de politie. In 2004 werd met steun van de "OSCE Spillover Monitor Mission to Skopje" en het "Foundation Open Society Institute – Macedonia" (FOSIM) het 'Human Rights Support Project' (HRSP) opgestart. Het doel ervan is om gratis wettelijke bijstand te verlenen aan vermeende slachtoffers van een slecht functionerende politie en om hulp te bieden om klacht neer te leggen via de verschillende bestaande administratieve en wettelijke mechanismen. Sinds november 2006 beschikt het HRSP ook over een gratis telefoonnummer waar burgers machtsmisbruik door de politie kunnen melden. Uit de beschikbare informatie blijkt tevens dat het bestaan van deze organen ervoor zorgt dat er in Macedonië een substantiële vermindering van politieel wangedrag merkbaar is. Er wordt steeds vaker een disciplinaire actie tegen politieofficiëren ondernomen en de capaciteiten om mishandelingen te onderzoeken worden steeds meer ontwikkeld. Hoewel het niet ontkend kan worden dat er in Macedonië nog steeds corruptie op verschillende niveaus is, blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal ten slotte dat er dankzij de "State Anti-Corruption Commission" vooruitgang gemaakt wordt bij de implementering van een anticorruptiepolitiek. Er werd ook een actieplan in verband met belangenconflicten aanvaard. Ik meen dan ook dat in Macedonië anno 2010 voor wat betreft corruptie en machtsmisbruik door de politie redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Deze bevestigen enkel uw identiteit, nationaliteit, het bestaan van uw handelszaak en het feit dat uw broers als getuige en slachtoffer werden opgeroepen, hetgeen op zich niet betwist wordt. Uit de internetartikels en het medisch attest van uw broer Ismail kan enkel afgeleid worden dat het incident wel degelijk plaatsvond en dat Ismail gewond raakte. Deze documenten doen echter geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen mbt de mogelijkheid tot bescherming vanwege de Macedonische autoriteiten. Het schoolattest van uw dochter staft haar inschrijving in de lagere school Jane Sandanski, wat niet ter discussie staat.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat ik inzake de asielaanvraag van uw broer, Idriz Zekir (6.586.578), eveneens een weigeringsbeslissing heb genomen."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de rechtspleging

Uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker verwezen wordt naar de weigeringsbeslissing die werd genomen ten aanzien van zijn broer, I. Z..

Tegen deze laatste beslissing werd een beroep ingediend dat thans hangend is bij de Raad en gekend is onder het rolnummer 56 953.

Het past in het kader van een goede rechtsbedeling dat beroep van verzoeker en het beroep van diens voormelde broer samen worden behandeld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De zaak wordt verzonden naar de rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend en tien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE